

එකිය එකියේ පොතියන් ගේ එකි වඩන්නට යි.
 කුසසු: වෙල්ලාල සකමහ. අදියර: උසනගේ පිතදස්.
 සකසු: අරිසෙන් අනුමද. 129/4.
 මුද්‍රණය, දිසි බහ පෙන් මගේ

නිදහසේ ගිය

පුන- { නිදහසේ -
 ගැසිය { මිහිරි නිදහසේ !

බලවු බලවු
 බලය නිදහසේ
 පිපෙන ලෙසෙක්
 ගැහෙයි කුසුම් අප හිසේ

වරින් ඇදෙන
 හිඟන්නෙති නොපේ
 අම්බලමෙක්
 නොවෙයි හෙළිය දැන් අපේ

රවුළු ගැමුණු
 කසුබු පසු අබා
 හැහෙයි නැහෙන
 ලෙසෙක් නැවතැ පණ ලබා

බතට වතට
 පිටට දත නො පා
 තටමු තටමු
 පැරැණි එතිය යළි පපා.

1950 අගෝස්තු 12 වැනින සැ. එ මගේ දිවි දින පොත කළ කළ ද සැ. එ ද සද මෙ සිහියේ රඳ

මුළු ලොවට මැ පැයු ඉර එ ද අපට නො පැයු හ සි සිත හෙළ දිවේ ගෙයක් ගෙයක් නැර දැල්වු ගිනි එ ද නති වැ මැ අ හදේ දැල්වුණ හ සි සිතමි.

දැන් ඉතින් සතියේ අගැ හැම සිකුරා ද මැ මා ගමට එන නේ කා මුහුණ දකින්නට ද ?

එ ද ඔබ ගේ හදිසි ලෙසේ ගැන මට දැන-ගන්නට ලැබුණා නම් මුළු රුහුණේ අලි පෙළ මැ එක් වී ඇද්දත් මා නැවැත් වියැ ගැනි ද ? එහෙත් අහෝ ! ඉවැසුම මගෙන් ඇත් වූ හැටි මා ගැනැ මැ හොය-හොයා උන් ඔබ ගේ අවසන් වදනෙකින් දෙකෙකින් වත් මගේ හිත හද-ගන්නට මට පින් මද දුණු හැටි

ඔබ ඇඳ ලහට වැදූ මහ හඬින් හැඩු මගේ මුහුණ බලා ඔබ යමක් මා හා දෙසින්නට සැරසුණු හැටි මතක සි. එහෙත් අතේ එ නැත පල දුන්නේ ද ? නැ. නැ. මේ තතු සිහි වූ කලැ එ ද තෙත් වුණු මගේ දෑස මිය යන තුරු මැ වේදනා නේ නැ.

ඔබ නළලට අත දුන් මට පෙනුණේ එ ලොව සි. මිනිස්සක් එ තරම් රත් වියැ ගැනි දැ සි මව තව මැ සැක සි.

ඔබේ ඒ හිසේ අමාරුව නිවන්නට සිතා මා එය සිහි කළා. එ වෙලේ මහ සුවයක් සෙන්නු ඔබ දැනැලුම් නවත්වා නිගන්නට සැරසුණා. මද වේලාව සි ගියේ. ඔබ ලහැ මැ උන් ගැස්සෙන තරම් අමුතු හඬෙකින් ඔබ කට හැරියා. එ පමණ මගේ තාත්තා ඉවර සි.

එ ද බද හදින් දද අදත් හඬා වැටෙමි මම. තලාවකැලේ, රජයේ කනිටු හික් හලේ දී යැ.

පණ ලැකි වඩු වදන්.

(BIOLOGICAL TECHNICAL TERMS.]
විජයතුමා හරිසද්වන් විසිනි.

Biology ... පණ ලකුව	Nutrition ... පෙහෙණුම
Botany ... පැළ ලකුව (පැළ පණ ලකුව Plant Biology)	Absorption ... ඉරාම (උරා-ගැන්ම)
Zoology ... 'නිරිසන් ලකුව' (නිරිසන් පණ ලකුව Animal Biology)	Growth ... වැඩුම
Living ... පණන	Respiration ... සිස්මුම
Non-Living ... නොපණන	Excretion ... පැහැරීම
Dead ... මළ	Sensitivity ... සැනැවිය
Organic ... පණැසුරු	Digestion ... දිඳවුම
Inorganic ... රසැසුරු	
Locomotion ... සැරීම	
Reproduction ... බෝකැරීම	

කොළොඹැ,
නාලන්දා විද්‍යාලයේ දී යැ.

(ඉතිරි සි)

ල-නවන ගොඵ මුහුද

අලමු ඉසි සැබිහෙළයන් විසිනි.

නිගාසි } වරද හි වරද හි මා කෙළේ
කමනු මැනවි ලංකා
මුළු ලෝ දිනවා යස මුතු බදවා
හොබවමි ඔබ ලංකා

- 1 අපිරිකාව තෙක් සැදි රහ මිදුලේ
ඉසි-ලා යස කොඳ කුසුම් එ ද
ඔබ රහ පැ රහ සැමැරේ සැමැරේ
වරද හි ම-ගෙන් වුණේ.
- 2 මා එනු දැකා අත් පොති දිගු කැරැ-ලා
රහත තෙරළු තුරු දරා පැටවුන්
ඔබ වනසා වැනැසූ සැටි උන් හැම
තරු රජ්ද දවසේ
- 3 මුල සිටා හෙළයට සතුරු වැ සිටි ඒ
දඹ දිවියන් මන පිනවා-ලා
රවුළිද ද ඔබ ගේ හොඳ හරිය මැ
හිළි දෙස ම-හද දවා
- 4 කැලැණි නිසුන් ද කොව ' ගිත් වෙවුලා
දැකැ-ලා ඒ රුදු එළාරයා
අසියෝ මුළු හෙළ ලොව හඬවා මා
විපත හි ඔබට කෙළේ
- 5 මහ කැවි මහ පැරැකුම්බාවන් ගේ
සොළිකරය දිනනුව ගිය ද
මා ගිලා-ගත්තා ඒ හෙළ විරුවන්
ඔබ කඳුලින් නහවා
- 6 සොරෙන් සොරෙන් අර දඹ දිවි වැසියා
ඔබ ලේ බොන්නට ගත අදුරේ
එනවා දැකැ-ලා දෑස පියා-ගෙනැ
උන්නෙමි අදකු වගේ
- 7 ගම් පැහැරු ඒ විදූ හොරා හට
ඔබ වෙනා එන්නට ඉඩ කඩ දී
ඔබ විරු දරුවන් වැනැසූ මහ පව
ගෙවමි ද අතේ කො සේ.
- 8 හැගෙයි හැගෙයි දැන් ඔබේ අගේ මට
සැනැසෙත් මගෙ හෙළ මනමාලි
ඔබ බල පෙත්වා ලොව මල් ගත්වා
සනසමි ඔබ මැ සදා.

මොරටුයේ-මොරකානේ දී යැ.

“සියලු හෙළියෙකි, එන පුර පසළොස්වක් ද, පස් වර, පස් පියවරට අප මහරජාණන් ගේ වැටුම් මඩුවට රැස් වුව අප මහ රජාණෝ එහි දී මුල් මැ බොරුව ලොවට දෙති. නෙළු හැම මැ එහි ගොස් ඒ ලබවු; හඳුන්වු; උගතවු.” මින් හවුරුදු විසි තිස් දහසකට පමණ පෙර එක් උදයෙකැ හෙළි දිවැ අත රජ දහතින් නැගුණු අණ බෙර හඬෙක් සිටු දිග බලා දිවෙත්තට වී යැ මෙ සේ.

රජ ගෙදරින් ආ හෙයින් බියෙන් සැසැලි කුහලින් ඇළැලි මේ අසා සිටි ලොකු කුඩා සියලු හෙළියෝ ගැහෙන හදින් විශැලි නොලින් බෙමෙන හිසින් උඩ බැලූ හ; බිම බැලූ හ; එ අත හැරුණ හ; මෙ අත හැරුණ හ; උනුන් ගේ මුහුණෙහි තෙත් රැඳවූ හ. මුල් මැ බොරුව මුල් මැ බොරුව යැයි හත් අට වර මිහිනු හ. බොරුව නම් කීමෙක් දැ යි එ තෙක් නො දැනැ සිටි මුල් මැ ලෝ හැදියාවට අසත් ඒ ආදි මැ හෙළියෝ මේ නම් කීමෙක් දැ යි උනුන් හා කතා කරන්නට සැසැදිලි කරන්නට වත් හ.

එහෙත් එකෙකුත් නොපොහොසත් වී යැ ඒ කීමෙක් දැ යි තමාට වටහා-නන්නට හෝ අනුතට වටහා-දෙන්නට හෝ.

එ දැ හිරු එළියට ද බියෙන් මලුත් මහ වනයෙන් බැහැරට නොඑන පහළයන් මැ පහළ වුණු දඹ දිවැ නොවේ; දියුණු යෙහි ලා ගවු ගණනෙකින් වත් හෙළියනට ලංවුණු අරාබියෙහි ඇසිරියාවෙහි මිසරයෙහි පවා තම කියැවූ මහ රණ සුරුවන් අතර යුද බිමට වැදූ පසුවී ගෙනැ එනැම එකෙකින් මැ එක සේ සපත් කම් දුක්වුවෝ අප මහ රජාණන් තව අවියක් ලොවට පහළ කරන්නට යෙහි යි සොම්නසින් ඉපිලැ තටන්නට වූ හ. කරුණම් සුරුවෝ අප මහ රජාණන් අපේ විසි කරුණමට තව ද කරුණමක් එක් කරන්නට යෙහි යි කුහලින් ඇවිසැ කෙළින්තට වූ හ. පෙරෙව් බඩුණෝ අප මහ රජාණන් දස රජ දහමට තව ද උසස් රජ දහමක් එකතු කරන්නට යෙහි යි ද හොරු දෙතිස් වදයට තව ද වදයක් එකතු කරන්නට යෙහි ද මෙ සේ ඒ ඒ ඇත්තෝ ඒ ඒ ලෙසින් සිතන්නට කියන්නට වූ හ; තුසින්නට නැවෙන්නට වූ හ.

දවස උද වී යැ. සිටු දිගින් මිනිස් ගං සතරෙක් ගලා එන්නට වියැ. දවස මුහුකුරන්නට ද පෙරැ මුළු වැටුම් මඩුව ද උයන ද අවට ද මිනිසුන් ගෙන් පිරි උතුරන්නට වී යැ. පසු මැ පසු වැ පැමිණියෝ මේ බොරුව කීමෙක් දැ යි තමන් තමන් ගේ ඇසින් කතින් බලා-ගන්නට අසා-ගන්නට නො ලැබෙති යි බිය

පත් වෑ මහ ඇවිසිල්ලට පත් වූ හ. කෙනෙක් ගස්වලට නැගි-
ගත් හ. නව කෙනෙක් ගස්හි මැහි බැඳා-ගෙනැ එහි නැගී
සිටි-ගත් හ. තව ද කෙනෙක් ලද ලද සැටියේ මඩු බැඳා-ගෙ-
නැ, සැරසී-ගත් හ. සියල්ලෝ මැ මෙ සේ සැරසී ගයා-ගත්
නෙතින් යොමා-ගත් කතින් එ මහ මුළුව දෙස බලා සිටිය හ.

මහ රජාණෝ අසුනින් නැගුණ හ; බඳ කෙළින් කළ හ;
සුසුමෙකින් හද සැහැල්ලු කළ හ; සොමනසින් මුහුණ පළල්
කළ හ; එ අතට මෙ අතට හැරුණ හ; සබා මඩුව නබා එ මහ
උයන ද යට කෙරෙමින් සිටු දිගට උතුරා ගිය නොහිමි මිනිස්
වතුරු කඳ බලා හිස වැනු හ. සියල්ලෝ ඇසි පිය නො හෙළා සුස්ම
නො ගෙනැ මේ බලා හුන් හ.

රජාණෝ දෙසන්නට වූ හ. ‘මගේ හිතවත් වැසියෙහි, දැන්
මම ඉතා මහලු වෑ වැටෙමි. අද ඔබ හැම මෙහි කැඳවූයේ
ඉතා වැදගත් කටයුත්තක් සඳහා යැ. රට අවුල් නොවනු පිණි-
සැ රජය නොදෙරනු පිණිසැ මා විසින් වහා කට යුතු යුතු
කමෙක් වෙයි. සිරිත් පරිදි යුව රජතු පත් කැරැම සි ඒ. රජය
කා හට යෙයි ද කා හට නො යෙයි ද යනුයෙන් දැන් රටේ මහ
මිනිසුන් වන බව දනිමි මම. කා හට වත් නො වෑ සුදුස්සාට
මැ රජය යෙයි. නමත් ගේ මහ බැඳා-ගත් කුමරුන් සදහමින්
අසුවල් අසුවල් කුමරා වැසි මහල්ලා යැ සි රටේ මිනිසුන් අතර
වැරදි කෙරිල්ලක් දැන් කැරෙන බව අසන්නට ලැබෙයි. නවත්-
වවු ඒ කෙරිල්ල. වැඩිමහල් කුමරා අසුවලා යැ සි සැඳහිල්-
ලෙහි ලා මට වඩා සුදුස්සෙක් වෙයි ද මේ මිනි පිටැ ? ”

මෙ සේ කියු රජාණෝ කුමරුන් දෙසට හැරී ‘ සුවන්, මෙහි
එන්නැ ’ යි කී යැ. සියල්ලන් විස්මවමින් කවුරුහුන් දන්නා
බාල මැ කුමරුවා නැගී ඉදිරියට ආයේ යැ. උන් ගේ හිසට අත
නියා කිසි ද විලියක් බියක් නැති වෑ එ මහ රජාණෝ ‘ මෙන්න
වැඩිමහල් කුමරා ’ යැ සි පිරිසට ඔහු හැඳින්වූ හ.

‘ ගඩුස් ගුඩුස් ’ හඬක් නැගෙන්නට විශැ. මහ පොළොව
සැලෙන්නට විශැ. විවැරෙන්නට විශැ. ගිනි දූල් මතු වන්නට
විශැ. ලෝ දිය විහිදෙන්නට විශැ. යම් පල්ලෝ නැගී ආ හ.
‘ අපොසි! අපොසි! ’ යන හඬ මහ රජාණන් ගේ මුඛින් නික්
මිණ. ‘ කෝ අපේ මහ රජාණෝ ’ යි පිරිස වැලැපෙන්නට වත් හ.

ලොවේ මුල් මැ බොරුව වන මේ පුවත බණ පොතේ ලියා-
වෙන තුරු එ සා දිගු කලක් තිස්සේ රැකා-ගෙනැ ආ අපේ මුතු-
මිත්තනට පින් සිදු වේ වා !

ඉපැරැණි හෙළයෝ හිරු හැඳුනු හ.

“ මා දේස් සා රෝ, රෝ රෝ ගැසිමෝ

යා ඕඩි ඕඩි !

ඕඩි යාලේ වලවයි වලවයි //

යා ඕඩි ඕඩි. . . ” (ඉතිරි සි)

අප ගේ බලලා

පාට කළු සි පුල්ලි සුදු සි 'පුරු පුරු' ගා ඇගේ හැසෙමින්
මාළු නැතොත් අහර නො කසි උම්බලකඩ දුටොත් වදාල
වත්ත පුරු පහුරු ගාසි ගොඩ - ගොඩවල් වසා තබන
රැව රැව පිරිත් කියති පොළු පාරට බයේ දුවන
අප ගේ බලලා - අප ගේ බලලා.

මාලිගා කන්දේ
රජයේ පාසලේ පස් වැන්න.

සිරිසෙත් විරාසේකර

සමනලයා

උදේ රැසින් නැගී - ලා, - එහා මෙහා පියාඹා
මලේ මලේ වසා මේ - ඇයි ද කලබලේ ?
එන්න එන්න අපේ මේ - රෝස පදුර බලා - ලා
ඔබට හිල නතා - ලා - එ සිතා සෙන්නේ ?
කදිම මෙ අත් තටු ඔබේ - කවර ලොවින් ගේනා දේ
රූපියලකට දෙනු ද ඒ - මගෙ හොඳ මල්ලි ?

මිනුවත්ගොඩ,
තාලන්ද, විදු හලේ පස් වැන්න.

විජයතුමා අනුල

අනේ! කොතරම් හොඳ ද?

ලියනපතිරණ පත්මාවන් විසිණි

අපට හැම උවදුරක් ම එවන මේ දඹදිව නව හැනැපුම් සියලු
වත් හෙළයට ඇතින් පිහිටියා නම් අනේ කොතරම් හොඳ ද?

කැලැණි තිස් රජ දු දේවි කුමරිය මෙන් දෑය වෙනුයෙන් මුදු
බිලි වී මටත් රජ බිසොවක වන්නටමේ ගොළු මුහුද මේ ද දකුණ
දඹදිවත් උතුරු හෙළදිවත් දෙක ම ගිලා-ගෙන නැග එනවා නම්
අනේ කොතරම් හොඳ ද?

හදිසියෙන් වත් මේ ලොව දිහා නොබලන සත් දෙවිදුට ඇ
දහක් ඇති කල මේ ලොව ම නිබඳ බලන මිනිසාට අඩු ම ගණ
නේ නව ඇස් දෙකක් පිටි පසින් වත් මැවුණා නම් අනේ කො
තරම් හොඳ ද!

දවසට තුන් වේලක් කැමට යැයි කල් අපතේ නැර ඒ කල
වැඩක් ඇති වැඩකට යෙදිය හැකි වන සේ, මසකට ම සැතපුම්
අහර එක වර කත හැකි සේ මිනිසා ගේ කටත් බඩත් මැවුණ
නම් අනේ! කොතරම් හොඳ ද!

තිහවැ, දෙබර වැවේ
රජයේ කනිටු පාසලේ ස වැන්න.

ල-තවන ගොඵ මුහුද.

අලවු ඉසි සැබිහෙලයන් ගේ හියට
 ගිල්බාතු ගුණරුවනුන් ගේ
 — තනුව. —

හි පෙළ 241 පිටුයෙහි වෙයි.

V පද ස හි වර ද හි	V V ඊ ඊ ස ව ර ද හි	V V V හිස ද හි මා -කෙ	ප - - - ලේ - - -
V V ප හි ද ප ස ම නු මි	V V ම හ ස හ නා මි ලි	ප - - - කා - - -	- - - - - - - -
V V ප ද ඊ - මු එ ලේ -	V V V ඊ ඊ ඊ - දි න වා -	V V ස ස ද ද ස ස මු වු	V V හි හි ස - බ ද වා -
V V ප හි ද ප හො බ ව මි	V ම හ ස හි ම බ ලි	සා - - - කා - - -	- - - - - - - -
V V ස ස ම ප අ පි රි කා	V V ප ප ද ද - ව නෙ ක්	V V ඊ ඊ ස ස සා දි ර හ	V V ද ද ස - මි දු ලේ -
V V ස ඊ හ ඊ ඉ සා ලා -	V V ස ස හි හි ස ස කො ද	V V ද හි ස ඊ කු පු මි එ	- - - - ස - - - ද - - -
V V ස ස හි හි බ බ ර හ	V V ද - ප ප පා - ර හ	V V ම ප ද හි සා මා රේ -	V V ද ප ම - සා මා රේ -
V V හ ම ප ම ව ර ද හි	V V V V හ හ ඊ ඊ ම හ න් වු	ස - - - නේ - - -	- - - - - - - -

ගිල්බාතු ගුණරුවන්

සගසු ඇපරාණන් හට ආසි !

අද එ තෙර වහු රටෙහි පිවිසුරු නා වහකුරුවන් ගේ
 සෙත් නිකෙත්ති (- සාත්ති නිකේතනයෙහි) සගසුව හදරන
 ගිල්බාතු ගුණරුවනුන් ගෙන් එත ද හෙළ සගසුවට සැලැසෙන
 හෙළි සලකන අපි උතට ඉහ හිහින් මා ආසි පතමු.

එඩියෙහි ගැටලුව

- සට රු-ට දෙස - ඇලුම (ව, ය, ස, බ, ට, හා)
 නොකරන - - දන්න දැකුම (සිය, අප හෙළ, පර)
 කරමි - - - මෙ මුළු ලොව ම (සැකක්, පිනක්, දුකක්)
 නො ලබමි නො ලබමි - - මම (අද, සකි, ඔව්, හෙළ)

- 1 මේ කවියෙහි අඩු අකුරු වරහන් තුළින් තෝරා පුරවන්න.
2. ඔබ පිරවූ කවිය වෙත පතෙක පැහැදිලි ලෙස ලියා එවන්න.
3. එවන එක් එක් පිළිතුරක් පාසා සත හතරේ මුද්දර දෙකක් බැගින් එවීම නොමතක නොකරන්න. එහිම ඔබ ගේ පතිණ පළ.....

ගම.....

නිවෙස.....

තම.....

වෙන් වෙන් ව ලියා එවන්න.

4. නිවැරදි පිළිතුරු එකට වැඩි වුව තැන්ග ලබන්නා කුසපත් ඇදීමෙන් තේරෙයි.
5. එ සේ තේරුණු පිළිතුරට තැන්ග අගනා උල්පත් පැහෙක්.
6. පිළිතුරු නොවැම්බර 30 වැනි දිනට පළමු එවන්න.
7. එඩියෙහි ගැටලුව වෙනුයෙන් එවන ලියුම්,
 මරදුනේ, දිරි බග පෙත් මගේ 129 / 4 දරන
 නිවෙසෙහි එඩියෙහි සකසුවාණන් තමට එවන්න.

පසු ගිය ගැටලුයෙහි තැන්ග

තල්පේ, පළවන්නේ

(W) විමල්සෙන් කුමරුවනට හිමි වෙයි.

නිවැරදි පිළිතුරු සැපයුවෝ

වෘලච්ඡ පේමලිලා අමරතුංග, (P. G. K.) ලීලාරත්න,
 (T.) විසුඛර දයාසේන, (W. B. K.) සේමරත්න, (I. G. M.)
 සමරකෝන්, (D. C. M.) කළුපිතාරණ, (W.) බන්දුවත්ත
 හාමිනේ, (G. L.) ප්‍රනන්ද, (J. H.) සෝමාවතී, දයා අල්විස්
 රණසිංහ, (G. G.) සීතා

නිවැරදි පිළිතුර.

හෙළ කොල්ලෝ

පිබිදෙන්නෝ

හෙළ කොල්ලෝ

දිරි දෙන්නෝ

එඩියෙහි සකසුවාණන් වෙනුයෙන් අමරසෙන් අනුකූලවත් විසිණ

උණවටුනේ පිහිටි ඔවුන් ගේ 'හේළි' පහරායෙහි

පහරවා පළ කැරිණි.